

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 12. novembra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Smernica 2004/39/ES — Článok 54 — Povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ktorú majú vnútroštátne orgány pre finančný dohľad — Informácie týkajúce sa podvodnej investičnej spoločnosti v súdnej likvidácii“

Vo veci C-140/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemecko) z 19. februára 2013 a doručený Súdnemu dvoru 20. marca 2013, ktorý súvisí s konaním:

Annett Altmann,

Torsten Altmann,

Hans Abel,

Waltraud Apitzsch,

Uwe Apitzsch,

Simone Arnold,

Barbara Assheuer,

Ingeborg Aubele,

Karl-Heinz Aubele

proti

Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht,

za účasti:

Frank Schmitt,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdného dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory, sudcovia J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca),

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: K. Malaček, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júna 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- A. Altmann, T. Altmann, H. Abel, W. Apitzsch, U. Apitzsch, S. Arnold, B. Assheuer, I. Aubele a K.-H. Aubele, v zastúpení: M. Kilian a S. Giller, Rechtsanwälte,
- Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, v zastúpení: R. Wiegmann, splnomocnený zástupca,
- F. Schmitt, ako likvidátor spoločnosti Phoenix Kapitaldienst GmbH, v zastúpení: A.J. Baumert, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- estónska vláda, v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa,
- grécka vláda, v zastúpení: M. Germani, K. Nasopoulou a F. Dedousi, splnomocnené zástupkyne,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, A. Cunha a M. Manuel Simões, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: K.-P. Wojcik, A. Nijenhuis a J. Rius, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. septembra 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 54 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú na jednej strane pani Altmannová, pán Altmann, pán Abel, pani Apitzschová, pán Apitzsch, pani Arnoldová, pani Assheuerová, pani Aubeleová a pán Aubele a na druhej strane Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Spolkový úrad pre dohľad nad finančným trhom, ďalej len „BaFin“), týkajúceho sa rozhodnutia tohto úradu z 9. októbra 2012, ktorým zamietol prístup k určitým dokumentom a informáciám vo vzťahu k spoločnosti Phoenix Kapitaldienst GmbH Gesellschaft für die Durchführung und Vermittlung von Vermögensanlagen (ďalej len „Phoenix“).

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 2 a 63 smernice 2004/39 znejú:

„(2) ... je potrebné zabezpečiť potrebnú úroveň zosúladenia, aby sa investorom poskytla vysoká úroveň ochrany a aby sa investičným spoločnostiam umožnilo poskytovať služby v celom Spoločenstve v rámci jednotného trhu na základe dohľadu domovskej krajiny. ...

...

(63) ... Pre zvýšenej cezhraničnej aktivity by si príslušné orgány mali navzájom poskytovať príslušné informácie na vykonávanie svojich úloh, aby sa zabezpečilo účinné uplatňovanie tejto smernice, vrátane situácií, keď by porušením alebo podozrením z porušenia mohli byť dotknuté orgány v dvoch alebo viacerých členských štátoch. Pri výmene informácií je potrebné prísne zachovávanie služobného tajomstva na zabezpečenie nerušeného oznámenia týchto informácií a ochrany príslušných práv.“

4 Článok 17 smernice 2004/39 s nadpisom „Všeobecná povinnosť týkajúca sa priebežného dohľadu“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány monitorovali činnosti investičných spoločností na posúdenie súladu s podmienkami výkonu činnosti ustanovenými v tejto smernici. Členské štáty zabezpečia, aby sa uplatnili vhodné opatrenia, ktoré umožnia príslušným orgánom získať informácie potrebné na posúdenie, či investičné spoločnosti dodržiavajú svoje povinnosti.“

5 Článok 50 uvedenej smernice s nadpisom „Právomoci príslušných orgánov“ stanovuje:

„1. Príslušným orgánom sa udelia všetky právomoci pre dohľad a vyšetrovanie, ktoré sú potrebné pre výkon ich funkcií. ...

2. Právomoci uvedené v odseku 1 sa musia vykonávať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a musia zahŕňať aspoň práva na:

- a) prístup ku každému dokumentu v akejkoľvek forme a získanie jeho kópie;
- b) požadovanie informácií od každej osoby a v prípade potreby predvolanie a vypočutie osoby na účely získania informácií;

...“

6 Článok 54 rovnakej smernice s nadpisom „Služobné tajomstvo“ stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, všetky osoby, ktoré pracujú alebo pracovali pre príslušné orgány,... boli viazaní povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo. Tieto osoby nesmú vyzradiť žiadne dôverné informácie, s ktorými sa oboznámili pri výkone svojich povinností, žiadnej osobe alebo orgánu akéhokoľvek druhu, s výnimkou prehľadnej alebo súhrnnej podobe tak, aby žiadne jednotlivé investičné spoločnosti, organizátori trhu, regulované trhy alebo žiadne iné osoby nemohli byť identifikované; tým nie sú dotknuté prípady upravené trestným právom alebo inými ustanoveniami tejto smernice.

2. Ak bol na investičnú spoločnosť... vyhlásený konkurz, alebo ak [je] v nútenej likvidácii, dôverné informácie, ktoré sa netýkajú tretích osôb, sa môžu... byť vyzradiť v občianskoprávných alebo obchodných súdnych konaniach, ak je to pre konanie potrebné.

3. Bez toho, aby boli dotknuté prípady patriace do oblasti trestného práva,... príslušné orgány,... ktoré získajú dôverné informácie podľa tejto smernice, ich môžu použiť iba pri výkone svojich povinností a na vykonávanie svojich funkcií... Ak s tým však príslušný orgán alebo iný orgán, inštitúcia alebo osoba, ktorá oznámila informácie súhlasí, orgán, ktorý dostal informácie, ich môže použiť na iné účely.

4. Každá dôverná informácia získaná, vymenená alebo oznámená podľa tejto smernice podlieha podmienkam služobného tajomstva ustanoveným v tomto článku. Tento článok však nebráni príslušným orgánom vymieňať alebo oznamovať dôverné informácie... so súhlasom príslušného orgánu alebo iného orgánu alebo inštitúcie alebo fyzickej alebo právnickej osoby, ktoré oznámili informácie.

5. Tento článok nebráni príslušným orgánom vymieňať alebo oznamovať dôverné informácie, ktoré neboli získané od príslušného orgánu iného členského štátu, v súlade so vnútroštátnymi právnymi predpismi.“

7 Článok 56 smernice 2004/39 s nadpisom „Povinnosť spolupracovať“ vo svojom odseku 1 uvádza:

„Príslušné orgány rôznych členských štátov musia navzájom spolupracovať kedykoľvek je to potrebné na účely plnenia ich úloh podľa tejto smernice na základe svojich právomocí ustanovených buď touto smernicou, alebo vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Príslušné orgány poskytnú pomoc príslušným orgánom iných členských štátov. Predovšetkým si navzájom vymieňajú informácie a spolupracujú na všetkých vyšetrovaniach alebo činnostiach dohľadu.

...“

Nemecké právo

8 § 1 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám (Informationsfreiheitsgesetz) z 5. septembra 2005 (BGBl. 2005 I, s. 2722, ďalej len „IFG“) znie:

„Každý má podľa ustanovení tohto zákona vo vzťahu k orgánom Spolkovej republiky Nemecko nárok na prístup k úradným informáciám.“

9 § 3 IFG s nadpisom „Ochrana osobitných verejných záujmov“ vo svojom bode 4 stanovuje:

„Nárok na prístup k informáciám neexistuje,

...“

4. keď informácia podlieha povinnosti zachovávať mlčanlivosť alebo povinnosti dôvernosti alebo služobnému alebo osobitnému úradnému tajomstvu, ktoré boli stanovené na základe právneho alebo všeobecného správneho predpisu na účely materiálnej alebo organizačnej ochrany utajených vecí.“

- 10 § 9 zákona o bankovníctve (Kreditwesengesetz) z 9. septembra 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2776) v znení zákona zo 4. júla 2013 (BGBl. 2013 I, s. 1981, ďalej len „KWG“) s nadpisom „Povinnosť zachovávať mlčanlivosť“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Osoby zamestnané na [BaFin], ktoré sa venujú plneniu tohto zákona, nesmú neoprávnene zverejňovať alebo zhodnocovať skutočnosti, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej pracovnej činnosti a ktorých utajenie je v záujme [osôb regulovaných týmto zákonom] alebo tretej strany, predovšetkým obchodné a podnikové tajomstvá, aj keď už nie sú v služobnom pomere alebo ich pracovná činnosť skončila...“

- 11 § 8 zákona o obchodovaní s cennými papiermi (Wertpapierhandelsgesetz) z 9. septembra 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2708) v znení zákona z 15. júla 2013 (BGBl. 2013 I, s. 2390, ďalej len „WpHG“) s nadpisom „Povinnosť zachovávať mlčanlivosť“ obsahuje vo svojom odseku 1 zhodné znenie ako § 9 ods. 1 KWG.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 Z rozhodnutia súdu, ktorý predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania, vyplýva, že rozhodnutím Amtsgericht Frankfurt am Main (Okresný súd vo Frankfurte nad Mohanom) z 1. júla 2005 sa začalo insolvenčné konanie proti spoločnosti Phoenix. Táto spoločnosť bola pri tejto príležitosti zrušená a odvtedy sa nachádza v likvidácii. Obchodný model spoločnosti Phoenix bol založený hlavne na investičnom podvode. Poškodených bolo asi 30 000 investorov a škoda predstavovala 600 miliónov eur.
- 13 Rozsudkom z 11. júla 2006 vynesným v trestnom konaní Landgericht Frankfurt am Main (Krajinský súd vo Frankfurte nad Mohanom) uznal dvoch bývalých vedúcich predstaviteľov spoločnosti Phoenix vinnými zo sprenevery a investičného podvodu a odsúdil ich na trest odňatia slobody v dĺžke sedem rokov a štyri mesiace, resp. dva roky a tri mesiace.
- 14 Dňa 21. mája 2012 žalobcovia vo veci samej na základe § 1 ods. 1 IFG požiadali úrad BaFin o nahliadnutie do dokumentov týkajúcich sa spoločnosti Phoenix, akými sú audítorské správy, zmluvy, poznámky, interné stanoviská, príslušná korešpondencia a správy o činnosti a hospodárení fondu pre odškodňovanie investičných spoločností.
- 15 BaFin rozhodnutím z 31. júla 2012 vo veľkej miere vyhovel žiadosti o informácie. Zamietol však žiadosti, ktorými žalobcovia vo veci samej požadovali nahliadnutie do protokolu z mimoriadneho auditu z 31. marca 2002, ktorý vyhotovila spoločnosť Ernst & Young, rovnako ako do správ audítorov spoločnosti Phoenix, interných stanovísk, správ, korešpondencie, dokumentov, dohôd, zmlúv, poznámok a listov spoločnosti Phoenix, ako aj do všetkých interných stanovísk a korešpondencie, ktoré nasledovali po oznámení tohto protokolu z auditu.
- 16 BaFin tieto žiadosti zamietol najmä preto, lebo povinnosť zachovávať mlčanlivosť stanovená v § 9 KWG a § 8 WpHG v spojení s § 3 bodom 4 IFG údajne znemožňovala prístupnosť predmetných informácií. Dňa 21. augusta 2012 žalobcovia vo veci samej podali proti uvedenému zamietavému rozhodnutiu námietky. Rozhodnutím z 9. októbra 2012 BaFin tieto námietky zamietol.
- 17 Dňa 12. novembra 2012 žalobcovia vo veci samej podali proti uvedenému rozhodnutiu žalobu na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Rozsudkom z 11. decembra 2012 tento súd na základe judikatúry Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) nariadil úradu BaFin, aby umožnil prístup k časti požadovaných informácií.
- 18 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že v inej veci, ktorá sa takisto týka prístupu k informáciám o spoločnosti Phoenix, ktoré má k dispozícii BaFin, tento vnútroštátny súd rozsudkom z 12. marca 2008 rozhodol, že práva na informácie sa možno na základe § 1 ods. 1 IFG dovoľávať aj vtedy, keď ciele ochrany podľa § 9 KWG a § 8 WpHG už utajenie nevyžadujú. V tomto rozsudku

konštatoval, že neexistuje oprávnený záujem na zachovaní podnikového a obchodného tajomstva spoločnosti Phoenix, pretože požadované informácie sa týkali trestných činov a iných závažných porušení práva.

- 19 Súd, ktorý predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania, zdôrazňuje, že naďalej zastáva názor, že v prípade, o aký ide v tejto veci, nie je nutné chrániť záujmy spoločnosti Phoenix, a teda je možné výnimočne sa odchyliť od povinnosti zachovávať mlčanlivosť, stanovenej v § 9 KWG a § 8 WpHG.
- 20 Za týchto okolností Verwaltungsgericht Frankfurt am Main rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Je zlučiteľné s právom Európskej únie, že na základe uplatnenia a výkladu vnútroštátnej procesnoprávnej normy, akou je § 99 Verwaltungsgerichtsordnung (správny súdny poriadok), môže dôjsť k neuplatneniu kogentných povinností zachovávanie mlčanlivosti prislúchajúcich vnútroštátnym orgánom vykonávajúcim dozor nad spoločnosťami poskytujúcimi finančné služby, pričom právny základ týchto noriem je upravený v relevantných právnych predpisoch Únie (tu: smernica [Európskeho parlamentu a Rady] 2004/109/ES [z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, s. 38)], smernica [Európskeho parlamentu a Rady] 2006/48/ES [zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 177, s. 1)] a smernica [Európskeho parlamentu a Rady] 2009/65/ES [z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, s. 32)]) a prebrali sa príslušným spôsobom do vnútroštátneho práva, ako v Spolkovej republike Nemecko prostredníctvom § 9 [KWG] a § 8 [WpHG]?
2. Môže sa orgán pre dohľad, akým je [BaFin], voči osobe, ktorá ho podľa [IFG] požiadala o sprístupnenie informácií o určitom poskytovateľovi finančných služieb, odvolávať na svoje povinnosti zachovávať mlčanlivosť, ktorými je viazaný okrem iného podľa práva Únie (ako sú upravené v § 9 [KWG] a § 8 [WpHG]) aj vtedy, keď podstata obchodného modelu spoločnosti, ktorá poskytovala finančné služby, medzičasom zanikla z dôvodu platobnej neschopnosti a odvtedy je v súdnej likvidácii, spočívala v investičnom podvode veľkého rozsahu, ktorý sa spájal s vedomým poškodením investorov, a zodpovední zástupcovia tejto spoločnosti boli právoplatne odsúdení na niekoľkoročné tresty odňatia slobody?“

Konanie pred Súdnym dvorom

- 21 Rozhodnutím z 19. mája 2014, ktoré bolo doručené kancelárii Súdného dvora v rovnaký deň, vnútroštátny súd informoval, že berie späť svoju prvú otázku. Za týchto okolností nie je v zmysle článku 100 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdného dvora potrebné odpovedať na túto otázku.

O druhej prejudiciálnej otázke

- 22 Na úvod treba spresniť, že aj keď vnútroštátny súd odkazuje na smernice 2004/109, 2006/48 a 2009/65, vzhľadom na dodatočné informácie poskytnuté týmto súdom v odpovedi na žiadosť o vysvetlenie, ktorá mu bola adresovaná podľa článku 101 rokovacieho poriadku, a vzhľadom na rozsah povolenia, ktoré bolo udelené spoločnosti Phoenix, je vo veci samej relevantný iba článok 54 smernice 2004/39.
- 23 Preto je namieste preskúmať položenú otázku iba so zreteľom na tento článok.

- 24 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 54 ods. 1 a 2 smernice 2004/39 má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny orgán pre dohľad sa môže v rámci správneho konania dovolávať povinnosti zachovať služobné tajomstvo voči osobe, ktorá od neho požaduje prístup k informáciám týkajúcim sa investičnej spoločnosti, ktorá je v súdnej likvidácii, ak podstata obchodného modelu tejto spoločnosti spočívala v podvode veľkého rozsahu, ktorého cieľom bolo vedomé poškodenie investorov, a viacerí zodpovední zástupcovia uvedenej spoločnosti boli odsúdení na tresty odňatia slobody.
- 25 Na zodpovedanie položenej otázky treba zohľadniť ciele, ktoré sleduje smernica 2004/39, a kontext, do ktorého patrí jej článok 54.
- 26 Z odôvodnenia 2 smernice 2004/39 vyplýva, že táto smernica má zabezpečiť úroveň harmonizácie potrebnú na to, aby sa investorom poskytla vysoká úroveň ochrany a aby sa investičným spoločnostiam umožnilo poskytovať služby v celej Únii na základe dohľadu vykonávaného v domovskej krajine.
- 27 Okrem toho z odôvodnenia 63 uvedenej smernice vyplýva, že v kontexte zvýšenej cezhraničnej aktivity si príslušné orgány rôznych členských štátov musia navzájom poskytovať informácie potrebné na vykonávanie svojich úloh, aby sa zabezpečilo účinné uplatňovanie tejto smernice.
- 28 Podľa článku 17 ods. 1 smernice 2004/39 sú teda členské štáty povinné dbať na to, aby príslušné orgány neustále monitorovali činnosť investičných spoločností s cieľom zabezpečiť, že dodržiavajú svoje povinnosti.
- 29 Článok 50 ods. 1 a 2 tejto smernice stanovuje, že príslušné orgány musia mať všetky právomoci pre dohľad a vyšetrovanie, ktoré sú potrebné na výkon ich funkcií, vrátane práva na prístup ku každému dokumentu a na požadovanie informácií od každej osoby.
- 30 Článok 56 ods. 1 smernice 2004/39 stanovuje, že každý príslušný orgán poskytne pomoc príslušným orgánom iných členských štátov a osobitne že príslušné orgány si navzájom vymieňajú informácie a spolupracujú v rámci vyšetrovaní alebo činností dohľadu.
- 31 Efektívne fungovanie systému kontroly činnosti investičných spoločností, ktorý je založený na dohlade vykonávanom vnútri členského štátu a na výmene informácií medzi príslušnými orgánmi viacerých členských štátov, ako bol stručne opísaný v predchádzajúcich bodoch, vyžaduje, aby si tak spoločnosti, nad ktorými sa vykonáva dohľad, ako aj príslušné orgány mohli byť isté, že poskytnuté dôverné informácie si v zásade zachovávajú svoj dôverný charakter (pozri analogicky rozsudok Hillenius, 110/84, EU:C:1985:495, bod 27).
- 32 Ako uviedol generálny advokát v bode 37 svojich návrhov a ako to rovnako vyplýva z poslednej vety odôvodnenia 63 smernice 2004/39, absencia takej dôvery by mohla narušiť nerušené oznamovanie dôverných informácií, ktoré sú nevyhnutné na výkon činnosti dohľadu.
- 33 Článok 54 ods. 1 smernice 2004/39 teda ukladá povinnosť zachovať služobné tajomstvo ako všeobecné pravidlo s cieľom chrániť nielen priamo dotknuté spoločnosti, ale aj normálne fungovanie trhu s finančnými nástrojmi Únie.
- 34 Osobitné prípady, v ktorých všeobecný zákaz sprístupniť dôverné informácie, ktoré podliehajú služobnému tajomstvu, nie je prekážkou ich oznamovaniu alebo používaniu, sú podrobne vymenované v článku 54 smernice 2004/39.
- 35 Z toho vyplýva, že všeobecný zákaz sprístupnenia dôverných informácií nemôže podliehať výnimkám nad rámec situácií, ktoré sú špecificky upravené v uvedenom článku.

- 36 V prejednávanej veci je vzhľadom na podvodnú povahu činnosti spoločnosti Phoenix, odsúdenie jej zodpovedných zástupcov v trestnom konaní, ako aj jej vstup do súdnej likvidácie potrebné po prvé uviesť, že článok 54 ods. 1 smernice 2004/39 stanovuje, že povinnosť zachovať služobné tajomstvo sa uplatňuje, ale „tým nie sú dotknuté prípady upravené trestným právom“.
- 37 Po druhé treba pripomenúť, že článok 54 ods. 2 uvedenej smernice stanovuje, že ak je investičná spoločnosť v konkurze alebo v nútenej likvidácii, „dôverné informácie, ktoré sa netýkajú tretích osôb, sa môžu... vyzradiť v občianskoprávných alebo obchodných súdnych konaniach, ak je to pre konanie potrebné“.
- 38 Pokiaľ teda ide o informácie týkajúce sa investičných spoločností v konkurze alebo v nútenej likvidácii, o aké ide vo veci samej, od povinnosti zachovať služobné tajomstvo sa možno okrem prípadov patriacich do oblasti trestného práva odchyliť iba vtedy, keď sú splnené tri podmienky uvedené v predchádzajúcom bode, a to že dôverné informácie sa netýkajú tretích osôb, k sprístupneniu týchto informácií dôjde v rámci občianskoprávných alebo obchodných súdnych konaní a uvedené informácie sú potrebné pre tieto konania.
- 39 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania pritom nevyplýva, že spor vo veci samej, ktorý sa týka správneho konania o žiadosti o prístup k informáciám a dokumentom, ktoré má k dispozícii vnútroštátny orgán pre dohľad, na základe IFG, by patril do oblasti trestného práva, keďže táto žiadosť bola podaná po odsúdení zodpovedných zástupcov spoločnosti Phoenix v trestnom konaní, ani že by patril do rámca občianskoprávných alebo obchodných súdnych konaní, ktoré začali žalobcovia vo veci samej.
- 40 Ak je to tak, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, žiadne z ustanovení článku 54 smernice 2004/39 neumožňuje odchyliť sa od povinnosti zachovať služobné tajomstvo.
- 41 Okolnosti zdôraznené vnútroštátnym súdom, podľa ktorého jednak podstata obchodného modelu dotknutej spoločnosti spočívala v podvode veľkého rozsahu, ktorého cieľom bolo vedomé poškodenie investorov, a jednak viacerí zodpovední zástupcovia tejto spoločnosti boli odsúdení na tresty odňatia slobody, nijako nemenia odpoveď na položenú otázku.
- 42 V dôsledku toho treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 54 ods. 1 a 2 smernice 2004/39 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny orgán pre dohľad sa môže v rámci správneho konania dovoľávať povinnosti zachovať služobné tajomstvo voči osobe, ktorá okrem prípadu patriaceho do oblasti trestného práva alebo do občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania od neho požaduje prístup k informáciám týkajúcim sa investičnej spoločnosti, ktorá je v súdnej likvidácii, aj keď podstata obchodného modelu tejto spoločnosti spočívala v podvode veľkého rozsahu, ktorého cieľom bolo vedomé poškodenie investorov, a viacerí zodpovední zástupcovia uvedenej spoločnosti boli odsúdení na tresty odňatia slobody.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 54 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny orgán pre dohľad sa môže v rámci správneho konania dovoľávať povinnosti zachovať služobné tajomstvo voči osobe, ktorá okrem prípadu patriaceho do oblasti trestného práva alebo do občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania od neho požaduje prístup k informáciám týkajúcim sa investičnej spoločnosti, ktorá je v súdnej likvidácii, aj keď podstata obchodného modelu tejto spoločnosti spočívala v podvode veľkého rozsahu, ktorého cieľom bolo vedomé poškodenie investorov, a viacerí zodpovední zástupcovia uvedenej spoločnosti boli odsúdení na tresty odňatia slobody.

Podpisy